

בית נאמן

מוצי'ש וישב, כ"ז בכסלו תשפ"א

שיעורו השבועי של מרן ראש ה"שיבה
רבנו מאיר מאזוז שליט"א

בעקבות המצב, השיעור
מועבר בשידור חי בלבד.
בשעה 20:00

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן שליט"א
בנרוץ קול ברמה.
או ב'קול נאמן':
9-367-367
או ב'קול בית נאמן':
9270505-079

נושאי השיעור:

א. פיוט י-ה הצל יונה מחכה. ב. סמיכות ו"לא זכר שר המשקים את יוסף וישכחוה" - ויהי מקץ שנתים ימים. ג. לכתוב בלשון מכובדת. ד. הגאון יעב"ץ
זצ"ל וסגנון הכתיבה שלו. ה. להזהר מטעויות בקריאה בתורה. ו. למה קוראים "בהעלותך" בחנוכה? ז. יום "זאת חנוכת" ח. זבולון מתקיים בזכות יששכר
ישושב ועוסק בתורה. ט. גאוני ספרד וגאוני אשכנז. י. בענין מה שאומרים ב'על הנסים' בחנוכה "עמדת להם בעת צרתם" משא"כ בפורים. יא. שתהא דעתו מעורבת
עם הבריות. יב. 'על בתפלה ועל' בברכת המזון. יג. ניקוד תיבת "חשמונאי". יד. 'מסרת גיבורים' בגימ'ל רפויה.

הנרות מוקצה כיוון שלא זכר שר המשקים

ג. הפסוק האחרון שקראנו היום בפרשה הוא: "ולא זכר שר המשקים את יוסף
וישכחוה" (בראשית מ', כ"ג), וסמך ליה: "ויהי מקץ שנתים ימים" (שם מ"א, א).
זה סמוך פרשה לפרשה. ומפרש מורנו הרב רבי רחמים חי חויתה הכהן זצ"ל
(השנה הזאת היא שנת ששים ושתים לפטירתו, הוא נפטר בתשי"ט), בספר שלו על
התורה 'מנחת כהן' (פרשת מקץ)³, שתמיד פרשתי וישב חלה בחנוכה, וזה רומז
ככה: "ולא זכר שר המשקים את יוסף" - אם מי שמשקה את השמן לנרות חנוכה
שכח את יוסף. ומי זה יוסף? זה הנר הנוסף - נר השמש - ויהי מקץ - כל הנרות
מוקצה. הם הוקצו למצוותו ואסור להשתמש בהם רק לראותם בלבד. אבל אם
שר המשקים זוכר את יוסף (את הנר הנוסף) זה בסדר, תוכל להשתמש לאורו
(לקרוא לאורו למשל). זה רמז יפה.

ולא זכר שר

ד. ומהפסוק הזה למדו חכמי הספרדים כשמעירים אחד על השני לא לדבר בתקיפות.
רק הדור הזה דור יתום שכל אחד מדבר בתקיפות על השני: "השתבש", לא
מבין כלום, "חסר דעת", "לא יודע ללמוד". אבל פעם לא השתמשו ככה, אפילו
כשאתה מעיר על חכם שהוא שכח פסוק, לא אומרים שנעלם ממנו פסוק, אלא
אומרים: "ולא זכר שר" - השר - מי שהוא שר בתורה - נשכח ממנו פסוק.
מאיפה לקחו "ולא זכר שר"? מכאן: "ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחוה".
ככה דרכם של הספרדים. ענווים וצדיקים, לא יורדים אחד על השני. רק בדור
האחרון ראו שהרבה מהאשכנזים מדברים בתקיפות, אמרו למה אנחנו לא?
"למה ניגרע" (במדבר ט"ז)?... גם אנחנו נדבר בתקיפות, זה יורד על זה וזה יורד
על זה. והעם - "צאן אובדות היו עמי" (ככה אומר ירמיהו הנביא נ"ו), צאן אובדות,
אינם יודעים לדבר בכבוד ובנחת. כתוב "דברי חכמים בנחת נשמעים" (קהלת
ט, י"ז), והרב עובדיה ע"ה אומר: "דברי חכמים בנחת - נשמעים" - כשדברים
בנחת אז הדברים נשמעים. אבל אם מדברים בתקיפות שום דבר לא יעזור להם.
אתה מדבר תקיף - השני יהיה תקיף יותר. אמרו לרב יוסף קאפח ע"ה: למה אתה
לא עונה על אלה שמתנגדים לך?⁴ אמר להם: ומה אני ארויח? אם אני אענה

פלוגי, אי אפשר להחליף אותו. הסגנון של האדם זה הוא. אז גם בפיוטים אפשר להכיר, אם
אף אחד לא לוקח מהשני, וכל אחד מדבר סגנון עצמאי משלו, אתה יכול להכיר.

3. אבל הרבה דברים שם זה גימטריאות שהדור שלנו לא מבין. אני שופך גימטריאות, אבל
אני לא מחפש אותם, הם באים מאליהם. והוא עושה הרבה גימטריאות וראשי תיבות, אבל
יש בו דברים מאד יפים.

4. יש לו הרבה מתנגדים. פעם כתבתי מאמר על חי העולמים (בירחון או"ת שבת-אדר תש"מ
סי' כ"ח ונודפס בשו"ת בית נאמן לח"א ו"ח סי' ו), ובין הדברים הבאתי שגם הוא כתב ככה בשידור
שלו שנודפס בשנת תשב"ב (תשי"ב). והביא שם כמעט ארבעים פוסקים שאומרים ככה. אז
שלחו לי מכתב אנונימי (בלי לדעת מי זה), כתבו לי: "זה קאפח יקפחו חייך!" (איזה דבור זה?!
זה גועל נפש! ככה מדברים?! ככה תדברו למשל על הראשונים?! לא מדברים ככה. היה
אחד שדיבר בתקיפות, ושמו יד, נשכח שמו מן העולם. לומדים בספריו ואומרים הבן אדם
הזה אל תדבר עליו, כי הוא מדבר בתקיפות.
הוא חכם גדול, אבל לא מדברים בתקיפות! היה

י-ה הצל יונה מחכה

א. שבוע טוב ומבורך. הפיוט הראשון ששרו י-ה הצל יונה מחכה, חיבר אותו
רבי יהודה הלוי. ככה מקובל. אם הוא מופיע בשירי רבי יהודה הלוי או לא מופיע
אני לא יודע, אבל אין להוכיח הרבה ממה שאוספים אנשים, כל אחד אוסף לפי
הטעם והמחשבה שלו. וחכם אחד הקשה לי, איך הוא אומר "י-ה הצל יונה מַחְכָּה,
ודמעתה לך מַפְכָּה, ותשמח בך אתה מַלְכָּה", בתחילה אמרת 'מחכה' ו'מפכה'
בלי מפיק, 'אחר כך חורז "אתה מלכה" עם מפיק? אלא מוכרח שלא חיבר את
זה רבי יהודה הלוי. אמרת לי גם אצל הספרדים שהשירים שלהם מדויקים
הרבה יותר מאחרים, אפילו הכי לפעמים עושים את זה. הראו לי באשרי עין
של רבי יהודה הלוי במוסף של כיפור שאומר שם: "אשרי עין ראתה והוא בסוד
המון רָבָה. מלא מאור נוצץ בלפיד או כמו לָבָה (לְבָה פירושו לבת אש). עולה לבית
מקדשו באום נקיות מַרְבָּה. לבוש כתנת לכפר על דם אשר שופך בָּהּ". בתחילה
רָבָה, לָבָה, מַרְבָּה, ואחר כך - "שופך בָּהּ" במפיק. אז אפשר לעשות את זה. וגם
יש פיוט אחר: "בת אהובת אל קָמָה, בשחר. יתלבן אודם פְּתָמָה, כצחר". הוא
חורז קָמָה עם פְּתָמָה. אין דבר, עושים את זה.

ודמעתה לך מַפְכָּה

ב. ויש לי הוכחה שחיבר אותו רבי יהודה הלוי, ממה שאומר: "ודמעתה לך מַפְכָּה".
חיפשנו במחשב אם יש מישהו מחכמי הספרדים (מפייטני ספרד) שהשתמש במלה
מַפְכָּה (מאיפה לקוחה המלה מפכה? ביחזקאל מ"ז, ב') כתוב "מים מפכים", וזו פעם יחידה
בתנ"ך, והמפורסם השתמש בה הפעם). איפה מצאנו עוד משורר שהשתמש במילה
מפכה? שוב פעם רבי יהודה הלוי, יש לו שיר שהוא כתב אותו בשעה שהחליט
לעלות לארץ ישראל, ומתחיל ככה: "הָיִיכְלוּ פִגְרִים, הָיִיתָם חַדְרִים, לְלִבְתּוֹת
קְשׂוּרִים, כְּכִנְפֵי נְשִׂרִים". ושם הוא כותב: "וְאֵיךְ לֹא אֶבְכֶּה, וְדַמַעְ אֶפְכָּה, וּמִשָּׁם
אֶחַפֶּה, תַּחֲתֵי פִגְרִים". אומר, אני מחכה לתחת המתים בארץ ישראל, שיר כל
כך יפה¹. ושם אומר לשון מפכה - "וְדַמַעְ אֶפְכָּה", וגם כאן אומר מפכה. זו שפה
של רבי יהודה הלוי. אפשר להכיר את החכם מהסגנון שלו ומהדיבורים שלו².

1. הוא כתב אותו כנראה שהוא נמצא בספינה, הוא אומר שם: "עלי הספינה, ודָרָשִׁי מִדִּינָה,
אָשֵׁר לְשִׁכְנָה, בְּתוֹכָהּ חַדְרִים". ויש בו משקל יתד ותנועה יתד ותנועה, כולו על המשקל הזה.
2. פעם כתב רבי מתייה שטראשון: "הסגנון זה האדם". אתה יכול להכיר אדם על פי
הסגנון. היה פעם מישהו שהביא לי מאמר שלם בלי חתימה, ואמר לי: תגיד לי מי כתב את
זה? אמרתי לו: פלוגי כתב את זה. אמר לי: איך אתה יודע? אמרתי לו: זה הסגנון שלו, אי
אפשר להחליף. אפילו מפרשי התלמוד אפשר לדעת לפי הסגנון. בראשונים אני לא יודע,
מפני שהרבה פעמים אחד מעתיקי מדברי השני. אבל באחרונים תקח לך מאה ושלושה
מפרשים של ש"ס וילגו, ומתוך הסגנון שלהם אתה יודע מי זה. זה סגנון של הרש"ש, זה
סגנון של מהר"ץ חיות - רבי צבי הירש חיות. ברוב ההערות שלו (אי אפשר לומר כולן) כותב:
עיין יד מלאכי שהתעורר, עיין שער המלך שהתעורר. כולם היו ישינים, פתאום אחד מהם
התעורר והוא נתון לו צל"ש... ככה זה. והרש"ש כותב הרבה ציונים בין סוגריים עגולים
(והרב עובדיה למד ממנו), וגם הרש"ש כותב כמש"כ, מה זה כמש"כ? כמו שכתבתי. אבל כולם
כותבים כמ"ש, למה אתה כותב כמש"כ? כ"כ מי"ש יש בה ספק אולי זה כמו שכתבו? הרבה
גם שכתבתי כמש"כ יש אותו ספק, אבל ככה הוא התרגל. (וגם יביע אומר כותב כמש"כ, הרבה
פעמים אתה מרגיש השפעה של חכם קדמון על חכם מאוחר). אתה מרגיש שזה הסגנון של מחבר

לרפואת מור אבינו הגה"צ רבי דן מרדכי הכהן בן מְבִיָרְכָא ה"ו ה' ישלח לו רפואה שלמה בקרוב בתושח"א מנן

הדלקת נרות	מוצי'ש	ר"ת
17:57	17:18	16:04
17:53	17:20	16:19
17:50	17:17	16:07
17:55	17:21	16:21

לעילוי נשמת
מרת אימנו **ורדה אורידה** בת
מרימה ע"ה
לילית חדד
לבר'ו טבת תשע"ה

לעילוי נשמת
מקיץ סופר בן
סתרונה ז"ל

להצלת
אוזן **מצליח**
אוזן רועייתו

"גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו"

1. אצל הספרדים, שבתאי צבי היה ספרדי משלנו (מישהו אמר - ספרדי אחד שגנב את כל האשכנזים...), אבל אחר כך נעשו שפויים. אמרו אסור לדבר עליו מטוב ועד רע - "גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו" (במדבר כ"ג כ"ה), והאשכנזים היה להם קשה מאד להיפרד ממנו. למה? כי היו גזירות ת"ח ת"ט שנהרגו בהם מאות אלפי יהודים, ואמרו זה חבלי משיח. **חבלי משיח** גימטריא ת"ח. וכשהופיע הבן אדם הזה אמרו הנה הגיע המשיח, (אמרו מדוע המשיח יצא ספרדי? אבל מה נעשה? זה המשיח!...), הלכו והאמינו בו ושרו עליו, חברו עליו שירים ופיוטים וכו' וכו'. וכאשר הבן אדם הזה התאסלם, הספרדים אמרו טעינו - 'תעינו ותעתענו' וגמרנו. אבל מה יעשו שכל הזמן היו מדברים עליו? אמרו להם רבני הספרדים: "גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו" - אל תזכירו אותו לא לטובה ולא לרעה! ככה היה. וכאשר שתקו ולא דברו עליו בכלל נשכח שמו מן העולם. ואילו האשכנזים אינם יכולים רוגע, הם לא מבינים ברוגע, סבלו הרבה צרות והרבה עינויים, לכן כל הזמן מדברים בתקיפות ובתקיפות. מה עזרה להם התקיפות? הרויחו ממנה משהו? לפני שבאו האנשים האלה היה תלמיד חכם מדבר דבר - מתייחסים אליו, אומרים לו "נכון", "לא נכון", "ליתא", ומקסימום: "נוראות נפלאות". אבל אחר כך התחילו כולם לרדת אחד על השני, זה אומר "זה לא יודע כלום", וזה אומר "זה סותר את הגמרא", זה אומר "זה רשע מרושע", וכן על זו הדרך. לא ככה עושים? הדברים האלה לא עושים אותם.⁵

להם - יחזירו לי אותו דבר, או יחזירו יותר מזה.⁵

רץ אחר צבי שבור

ה. **הגאון יעב"ץ** למד הרבה מסגנון הספרדים. יש לו ספרים שלמים שבנויים על הסגנון שלהם. איך הוא למד אותנו? הוא לא היה גר על ידם, אבל אביו למד בישיבות סלוניקי ארבע שנים, והוא כנראה לימד אותו והספרדים ככה כותבים. למשל כותב ספר 'לוח ארש', מה זה לוח ארש? מאיפה הבאת את לוח ארש? מהפסוק: "אם דלת היא נצור עליה לוח ארז" (שיר השירים ח' ט), החליף את הז'ין בשי"ן ועשה 'לוח ארש'. הוא כותב שם כמה הגהות על התפלות בניגוד לדעת רבי זלמן הענא וכותב עליו בתקיפות רבה. והרבה פעמים שרבי זלמן צודק, אבל ככה הטבע שלו. ככה אופיו. **ומשמים עשו לו אופי כזה חזק, כדי שיוכל להתמודד עם ספיחי השבתאות.** בימיו עדיין היו אלפי אנשים שמאמינים בשבתאי צבי, והם אמרו שלשבתאי צבי יש מחליף בשם יעקב פראנק, ופראנק הזה התנצר הוא וחסידיו, ועדיין היו ממשכים השבתאים עד פטירת היעב"ץ ואחריו להאמיניו בו. עד שמשנת תק"ס היה **הגאון בעל תשובה מאהבה** (תלמידו של הנועד ביהודה) בכל ליל כיפור פותח את ההיכל לפני כל נדרי ועושה "מי שפרע" - "מי שפרע מאנשי סדום ומדור הפלגה וכו' יפרע מכל אלה המאמינים בצבי שבורי" ממש גורא ואיום.

6. אני ריתן ספר חמדת ימים שיש בו הגהות של חכם, ואני לא יודע מי הוא, יכול להיות שהוא שבתאי, ויכול להיות שהוא בא לחפש במלים של חמדת ימים ראיית רומזים שהוא שבתאי. אי אפשר לדעת. (עיין בירחון א"ת אב תשס"ג סי' קכ"ד).

7. פעם ש"י עגנון נפגש עם אחד מהמשכילים של הדור הזה (ש"י עגנון היה שומר תורה ומצוות והשני אינו יודע) והוא אמר לו: תגיד לי מה קרה לעם ישראל? אמר לו: מה השאלה? אמר לו: התורה הייתה מאחדת את כל העם, למה בדורות האחרונים התורה לא מאחדת? אבל אתם יודעים למה זה? כי יש רבנים אוכלים אחד את השני

8. פעם הייתי באמריקה ואמרתיהם **למה שיותר נכון לומר: 'בתורתך' 'מטובך' 'בישועתך'**, והם אים היו קשורים לרב מרדכי אליהו, ואני יודע שהוא אומר 'בתורתך' 'מטובך' 'בישועתך'. אז הם התקשרו אליו ושאלו אותו: בא לנו אחד, אמר לנו להגיד ככה, מה נעשה? אמר להם: **מה שהוא אומר תשמעו לו.** לא אמר להם אנחנו נוהגים אחרת, והוא גם היה יכול להגיד שהרב חיד"א היה נגד זה (ש"ת יוסף אומץ סי' י). אני אמרתי להם תראו ככה בכל התנ"ך כולו, אם תראו פעם אחת שכתוב "אל תטוש תורת אבך", תגידו אבך, אבל אין דבר כזה. מי ששמע שמע, ומי שלא שמע. לא שמע. ואני יודע כל שנה כשהיינו בא, הם רגילים לומר **'בישועתך', 'מטובך', ואני שותק להם.**

על דברים כאלה לא עושים רעש גדול. מי שהבין הבין ומי שלא הבין לא הבין. היה אחד שהיה אומר "לעלם ולעלמי עלמאי יתברך", כי הרב עובדיה ע"ה פסק ככה (ש"ת יביא ח"ח התא"ח סי' ז אות ז' וח"ח התא"ח סי' י"א אות י'), ואני כתבתי שעדיף לומר **'לעלם ולעלמי'**. למה? כף החיים (סי' ב"ו אות א') מהביא עשרה פוסקים אחרונים שהם אומרים לומר **'לעלם ולעלמי'** (בלי י"ח), ויש בעלי התוספות בפרשת יתרו (שמות כ"א) שכותבים ככה. [ע"ש]. וגם רש"י בספר הפרדס (פרדס הגדול סי' ז) כתב ככה. **אמנם מרן כתב שאומרים "יהא שמה" בלי י"ד, ולעלם ולעלמי בוי"ו** (ב"ש סי' ב"ו), והרב עובדיה הסתמך בכל כוחו על דברי מרן, אבל האחרונים האלה שהובאו בכף החיים, ובניניהם הרב חיד"א (קשר גדול סי' ח אות ט"ז), רבי שמואל ויטאל (שער הכוננות דף י"ד ע"ב), יפה ללב (ב"י אות ואין שם ה' שלם, רק י"ה לבד), אם כן אנחנו מתפללים יהא שם י"ה רבה. ולכן אני לא יכול למחות את הי"ד של שמה, כי אני צריך אותה לרמז הזה. ואע"פ שהתוס' שם דחו את זה, מ"מ בזוהר פרשת תרומה דף ק"ה ע"ב רמזו את זה. וע' בהגהות מרן החיד"א שם]. ואילו לעלם ולעלמי בלי י"ה לא נורא. **הרבה פעמים חסר וי"ו** - "ואלה בני צבעון ואיה וענה" (בראשית ל"ו כ"ד) ורש"י אומר "ואיה וענה" - "היו"ו נוספת. **ויש הפוך** - "שמע ירח עמד זבולה" (בבב"ב ג"א) - שמע ירח במקום שמש וירח. אז כאן בגלל הלחץ הזה נגיד לעלם ולעלמי עלמאי - לעולם לעלמי עולמים. וככה נמצא בספר הפרדס של רש"י (סי' ז) ובמחזור ויטרי (סי' פ) ובסידור חסדי אשכנז (ירושלים תשל"ב עמוד פ"א) ובבעלי התוספות. הרב עובדיה ע"ה אמר צריך לומר **'ולעלמי'** ואמנם הוא ראה את בעל התוספות, אבל אמר: מרן השולחן ערוך כתב אחרת. אבל את רש"י לא ראה. ויכול להיות שאם מרן היה רואה את רש"י ובעלי התוספות היה אומר, בסדר, נאמר **'לעלם ולעלמי'**. והבחנו הזה כל השבוע מתפלל במקום אחר ואומר שם **'לעלם ולעלמי'**, ואחר כך בא בשבת ומתפלל אתנו בבית 'אסתר המלכה', והוא נלחץ, **'לעלם ולעלמי'** ו**'ולעלמי'**. אמרתי לו תגיד מה שאתה רוצה, אני לא אתווכח אתך על ולעלמי או לעלמי. אמרתי לו כתוב בגמרא: "אלו או אלו דברי אלקים חיים" (עירובין דף י"ג ע"ב), אם אמרת אלו בלי וי"ו או אם אמרת אלו הכל בסדר... ואילו שאתה רגיל תגיד. **אבל דעתי היא שלומר "לעלם ולעלמי"** עדיף. יש כמה דברים כאלה שלא צריך לעשות עליהם רעש. איך אומרים האשכנזים? לא נלך לרב עבור הדבר הזה... אמרת **'לעלמי'** בסדר, ככה דעת עשרה פוסקים (ואולי יותר, עיין בכף החיים שם), ואם אמרת **'ולעלמי'** - גם כן בסדר.

אחד שאמר איך יכול להיות שהרמב"ם כותב בעדינות והראב"ד כותב בתקיפות? אז הוא מצא מי שכתב: הראב"ד היה עשיר "ועשיר יענה עזות" (משלי י"ח כ"ג) לכן הוא כותב בתקיפות. אם כך שמע מיהו שהרמב"ם שכותב בעדינות היה עני... הרמב"ם היה עני? השתעמתי? הרמב"ם היה רופא של המלך, היה נדיב, היה פתוח לכל דכפין, היה עונה לכל אחד. וככה כתב גם כן מחבר ספר צידה של דוד - רבי מנחם בן זרח (בבב"ב). שהכיר זקן אחד שהיה מספר לו על הרמב"ם כמה היה נדיב, וכמה היה נותן. וכי בגלל שהוא כותב בעדינות הוא היה עני? אז כל מי שכותב בעדינות חייב להיות עני, ולא רק עני, אלא עני כפול ארבע (כי עדין יש בה - עני ד'...). **הרמב"ם היה עדין גם בנפש וגם ברכוש, וגם היה עשיר בממונו, ועשיר בדעת, לא להשתמש בתקיפות.**

5. היום כל אחד מדבר על השני. היה ויכוח על איהו גט שנתנו רבנים ראי שמים, צדיקים וחסידים, עושים תעניות כל הזמן, והם דיינים, והם כפונעל על משהו. והוא לפי דעתו אין להם זכות לעשות את זה. ויש להם הסבר לזה וכתבו אותו. אז אחד שהוא נוגע בדבר (כנראה הבעל שהתגרש), כתב מאמר נגד ופרסם אותו. ובא בחור מהישיבה, תלמיד חכם צדיק ועניו, בקי ולמדן וסקדן וכתב לו שהוא טועה. אז מה הוא עשה? כתב נגדו מאמר והכתרת שלו "רוצח הוא". לא פחות ולא יותר! **מי שעונה בדברי תורה נעשה רוצח?! זו רשות, זו נבלות, זו חוצפה, זה אדם מגוול, מתועב, ככה הוא כותב! רוצח הוא?! מי אתה שתאמר**

בס"ד

המשכילים זיהוהי
בוזהר הר-קיע

כל המועוניין בל"ג לסיים את הזוהר הקדוש בשנה זו, יקבל חינם לביתו את הזוהר המחולק לע"נ יניק וחכים תשב"ד דוד ישראל בן חלי רהל, שנלב"ע בקצו"ש באופן טראגי.

הרב חיים קנייבסקי שליט"א התבטא באופן נדיר באומרו שילד זה היה קרוב ציבור על עמ"י!

לפרטים והרשמה: 08-6727523

חדש! פגיו 24 שעות ביממה!

בית ההוראה כסא רחמים

בית ממובות חינוך ילדים

השנה אלוני בכל נושא האלף

24 שעות ביממה!

02-5353-383

ניגון לקבל עזמות אש דרך האתר ויש הפוך

www.yhr.org.il

בית ההוראה כסא רחמים

בנישואות מן רה"י רבני מאיר פאון שלישיא

כשרות

בית ההוראה כסא רחמים

בנישואות מן רה"י רבני מאיר פאון שלישיא

בית ממובות חינוך ילדים

השנה אלוני בכל נושא האלף

24 שעות ביממה!

02-5353-383

ניגון לקבל עזמות אש דרך האתר ויש הפוך

www.yhr.org.il

בית ההוראה כסא רחמים

בנישואות מן רה"י רבני מאיר פאון שלישיא

מזל טוב זכית ב-

120,000 ₪

משתתפים בהחזקת מוסדות "כסא רחמים" ונכנסים להגרלה!

לעילוי נשמת
התינוקת זכה ותמהה הדסה ז"ל
בת בתאל תבלחטו"א
ותנחומים להוריה הגדולים

נא להרבות
בתפלה ל**נפלאה**
אירית הודיה
בת **מזל** שתחיה
בתוך שאר חולי
ישראל.

להזהר מטעויות בקריאה בתורה

2. בקריאת התורה בחנוכה אבא"ע"היהמונהבקטעים שקוראים בתורה כל יום, לפחות עשר שגיאות. ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר. הקריב

את קרבנו" רוב העולם בולעים את האל"ף, אומרים "הקריב"ת קרבנו". קערת כסף אחת - אומרים "קערת כספפת" - אין מלה כזאת. "שלושים ומאה משקלה" - אומרים "שלושימומא"ה. אחר כך: "מזרק אחד כסף" - קוראים "מזרקקד", האל"ף הלכה לאיבוד. "שבעים שקל בשקל. שניהם מלאים" - הקודש שניהם - שי"ן שי"ן להפריד, שניהם מלאים - מ' מ' להפריד. "סולת בלוה בשמן למנחה" מ' נ' ל' מ' נ' חלק מהאותיות האלה הם אותיות הלשון (דטלכ"ת), ולכן במהירות לא נשמעים יפה"ה. "כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת", העולם אומרים "כפפת", (כפה סטייה) אחת... מה זה כפפת?! "מלאה קטורת" - מי מבטא קטורת כדי? אף אחד. את הקו"ף ואת הטי"ת בולעים. "פר אחד" - אומרים "פּרֶקֶד", יש מלה כזאת שמה פרחד?! "איל אחד" - אותו דבר, "כבש אחד" - אותו דבר, כל האל"פין של אחד נבלעים. "בן שנתו לעולה. שעיר עזים אחד" - גם כן אומרים "שעיר עזיקקד". אבא היה מונה לנו עשר שגיאות ואולי יותר, הזכרתי אותם באיזה מקום. ובסוף אומרים: "ולזבח השלמים בקר שנים, אילים חמשה עתודים חמשה, כבשים בני שנה חמשה, זה קרבן נתנאל - נ' - נ' - בן צוער". צריך לשים לב לדברים האלה. **אדם קורא קריאה משובשת זה לא טוב, מובא בבית יוסף (סימן קמ"ב) בשם אורחות חיים** (הלכות קריאת התורה אות י"ח) **שהיו נוהגים בספרד ביום שבת אחרי שגומרים את הפרשה לומר: "והוא רחום יכפר עוונות ולא ישחית". למה? לכפר על השגיאות של הקריאה בתורה** (כמו הטעויות האלה). **אבא ע"ה** אמר לנו תראו כמה הם מדקדקים - ובספרד שלפני שבע מאות שנה היו מדקדקים טוב - ואפילו הכי לפעמים בולעים, אז צריך לדקדק בדברים האלה.

למה קוראים "בהעלותך" בחנוכה?

ח. ביום השמיני של חנוכה קוראים ביום השמיני, התשיעי, עשירי, אחד עשר ושנים עשר. ויש אומרים כל עולה ניתן לו לקרא שני ימים, אבל לא עושים ככה, **אלא כולם קוראים ביום השמיני. הכהן קורא ביום השמיני שלושה פסוקים, השני קורא עוד שלושה פסוקים, והשלישי חוזר ביום השמיני וממשיך עד "כן עשה את המנורה"**. למה? **כי זה היום השמיני של חנוכה**, אין לנו יום תשיעי ועשירי בחנוכה, **לכן כל העולים כולם קוראים ביום השמיני**, והאחרון ממשיך הללאה עד פרשת בהעלותך - "כן עשה את המנורה". **ולמה קוראים "בהעלותך" בחנוכה?** יש שם (בפרשת בהעלותך) רש"י נפלא בשם המדרש, שכשראה אהרן שכל הנשיאים הקריבו והשטט שלו (לוי) לא לקריב (הקריבו שנים עשר נשיאים, מנשה לבד ואפרים לבד, ושבת לוי לא הקריב בכלל). אמר למה ניגרע אני ושבת? אמר לו הקב"ה חיך שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומטיב את הנרות. ע"כ. ולכן בא הפסוק בהעלותך את הנרות סמוך לפרשת הנשיאים. **והרמב"ן** שם שואל שאלה יפה מאד, וכי רק נרות בלבד יש לו לאהרן הכהן? הרי הוא כהן גדול, צריך לומר לו אל תדא אתה מעלה את הנרות?! הרי כל עבודת יום כיפור עליו ויש לו הכל, "נטול חלק בראש ומקריב בראש" (יומא דף י"ד ע"א), **למה ניחם אותו הקב"ה בהעלאת הנרות?** אז הוא אמר **שהמדרש לא התכוון על הנרות של כל יום בבית המקדש, אלא התכוון על נרות חנוכה**. נרות חנוכה זה הדליקו הכהנים. כל הדברים האלה של הנשיאים בטלו, וכי הם היו עושים בנר חנוכה משהו? לא היו עושים. הרי בבית שני מי היה שם? רק

9. פעם היה תלמיד שקרא לפני אבא: "איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו" (במדבר י"ג ב'), והוא לא אמר איש אחד, אלא בלע את האל"ף, אז **אבא לקח דף וכתב בו: "אישקד"**, אמר לו תסתכל, אמר לו מה זה? אמר לו זה מה שאמרת! אמר לו אני אמרתי ככה?! אמר לו כן, אתה לא אמרת איש אחד, אלא בלעת את האל"ף...

10. הרב צבאן היה אומר שבצעירותו שהיה חזן היה קשה לו לבטא את המלים "ומלמד לאנוש בינה", היה בולע את הדל"ת והלמ"ד, עד שלמד לחתוך: "ומלמד לאנוש בינה". אדם צריך ללמוד לבדוק את עצמו, ואם הוא בולע אותיות יתקן אותן.

שבט יהודה ובנימין, כל השאר היו מובלעים בין שאר השבטים, (נשאר מהם משהו, אבל רובם נבלעו בין השבטים), אז אהרן יש לו להדליק את הנרות של חנוכה. ככה כותב הרמב"ן בביאור דברי המדרש. **ולכן קוראים ביום חנוכה האחרון "בהעלותך את הנרות" עד סוף הקטע.**

הושענא רבא זאת חנוכה

ט. והאשכנזים נוהגים שהיום הזה [שמיני של חנוכה] בשבילם הוא כמו הושענא רבא, ואני מצאתי שאותו היום שחל בו הושענא רבא (באותה שנה) או שמיני עצרת, אותו היום חל בו יום שמיני של חנוכה. הרבה כותבים יום זאת חנוכה, אבל זה לא נכון, צריך לומר יום "זאת חנוכה" לא חנוכה.

כשזבולון מעמיד את יששכר שילמד תורה לזכותו הוא מצליח

י. היום הראשון של הנשיאים זה - "נחשון בן עמינדב למטה יהודה", ביום השני (כמו שהיה בשבת) שבט יששכר - "נתנאל בן צוער נשיא יששכר", למחרת שבט זבולון, ואחריו שבט ראובן. ולכאורה מה הסדר הזה? אם תלך אחרי הגיל, הרי ראובן הוא הראשון, ואם תגיד שיהודה ראשון שהוא החזק, "כי יהודה גבר באחי" (דברי הימים א' ה' ב'), מדוע אחריו יששכר וזבולון? צריך שזבולון יהיה לפני יששכר, זבולון עשיר, הוא נותן ליששכר כדי שילמד, למה יששכר לפני זבולון? והרי במקום אחר משה רבנו אומר: "שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך" (דברים ל"ג י"ח). נתן כבוד לזבולון (אתם חושבים שמהם רבנו צריך כסף מזבולון?... זה היה היום האחרון לפני פטירתו, ובירך את זבולון לפני יששכר). אלא מכאן רמז נפלא, **שנדע שזבולון חי בזכות יששכר!** **מתי זבולון מצליח? כאשר הוא מעמיד את יששכר באהלו שילמד תורה**

11. ואיך אנחנו יודעים את זה? כי **בלוב לפני שני דורות הסותרים היו מבטחים את הסחורות שלהם**. כאשר היו שולחים סחורות דרך הים או היבשה, יש גם ליסטים וגם פיראטים שמתנפלים עליהם, ומה היה אדם עושה? היה משלם סכום לחברת ביטוח שאם הסחורה הלכה, חברת הביטוח תשלם לו. ובדרך כלל הסחורה הייתה חוזרת בשלום, אבל אם פעם יקרה נזק, יש ביטוח (והביטוח הזה נהוג מימות עולם. עוד מלפני ארבע מאות שנה עשו כדבר הזה), וראית' יתוב שיהודי לוב היו מאמינים בתמימות בדברי תורה, ולא היו מבטחים אצל חברת ביטוח, אלא היו משלמים לקופת רבי מאיר בעל הנס את הסכום שחברת הביטוח לוקחת. הולכים לחברת ביטוח ושואלים אותה, אנחנו רוצים לבטח סחורה בסכום כזה וכזה, כמה צריך לשלם? אומרים להם: "עשרת אלפים שקל", היו הולכים ותורמים לקופת רבי מאיר בעל הנס עשרת אלפים שקל. ומעולם לא טבעה סחורה בים, וכל הסחורות שלהם הגיעו בשלום! והם מעידים שם, ואם הם רואים של מעלה, שאדם ידע שאם אתה נותן לתורה התורה מחזירה לך. **וככה גם בחוץ לארץ היום**, עשירים באמריקה נותנים חומש, אין מי שנותן פחות מחומש. כאשר אתה בא אליו - ומבקש שייתן לישביה, הוא אומר לך "דגע, בא נבדוק", יש להם שני ספרי חשבונות, אחד בשביל הממשלה ואחד בשביל הקדוש ברוך הוא. ועם הקדוש ברוך הוא אי אפשר לשחק. "אם כהתל באנוש תהתלו בו" (איוב י"ג ט). והם בודקים שם, ואם הם רואים שעדיין לא שלמו חומש עד הסוף, הם נותנים. יש **מכון הרי פישר**, (אני לא ידעתי מה הפירוט, חשבתי שפירושו: הרים של פישר, עד שראיתי שכתוב "הערי", והבנתי שהיא בסגול), זה עשיר אחד ששמו "הרי פישר", וזה מכון על שמו שלומדים בו אבכים הלכות חושן משפט, ומתמחים בהלכות האלה. ומה קרה לו? בא אליו ראש ישיבה אחד וביקש: אנחנו צריכים כסף. אמר לו אני אבדוק, בדק ואמר לו: תשמע, אני גמרתי את החומש של השנה הזאת. איך אתן לך יותר מחומש? הרי חכמים אמרו "אל יבזבז יותר מחומש" (כתובות ד' ע"א), אמר לו: תתן לי על חשבון השנים הבאות, אמר לו, בסדר, אני נותן לך ונתן לו. והנה בשנה הבאה ראה שנתקיים בו - "ויפרוץ האיש מאד מאד ויהי לו הרבה כסף" (ע"פ בראשית ל"מ"ג). אמר, איך יתכן שגם אחרי כל מה שנתתי, עדיין לא נתתי את החומש של השנה הזאת ויש לי עוד? כיון שראו שהוא נותן בעין יפה, אמרו נעשה בנין על שמו "מכון הרי פישר" ושם לומדים חושן משפט, ונקרא על שמו של הגביר הזה, כי התורה משלמת. אבל יש אנשים שלא יודעים את הערך של התורה, כי אם היו יודעים, לא היה בא אדם ושואל כמה הכרטיס של הישיבה עולה? וכשעונים לו "כך וכך", אומר אי"כ נתרום רק חצי. אם אתה עושה חצי גם מהשמים יתנו לך חצי! אל תעשה ככה, אלא תתן ותתן ותתן! "יתן ויחזור ויתן" (רש"י בראשית כ"ז כ"ח).

עוזרת לשנה ללא עלות:

יש לך מה לעשות עם זה?

לפרטים והזמנות:
053-6652663

כל תשמישי הקדושה במקום אחד
ספרי תורה • תפילין • מזוזות • מגילות ועוד

מוצה ע"י מגיחים מוסמכים מיושבת כסא החמים

חסכורת לשנה: יש לך מה לעשות עם זה?

יש לנו ספר: "אוצר מפרשי התלמוד", (בדרך כלל לא מביאים שם את ספרי הספרדים, אלא את המפרשים האשכנזים, רק לפעמים מזכירים משמרות כהונה או מפרשים ספרדים אחרים). ואנחנו לומדים ויש לנו קושיא, אני אומר להם הקושיא הזאת תמצאו אותה באוצר גאוני ספרד, והקושיא הזאת תמצאו אותה באוצר מפרשי התלמוד. **הסגנון של הלימוד שונה, הספרדים עומדים על כל מלה בתוספות, מה המלה הזאת באה להגיד? איך ההוכחה שלהם? ואילו האשכנזים בונים כלל ו"סוד"** (ככה הם אומרים), ובונים עליו את כל התירוצים, ואי אפשר לדעת מה יותר נכון. לפעמים נדמה לך שהקושיות הלכו, ובאמת הן לא הלכו, הם עדיין נמצאות בפניה... הישרות והפשטות חשובות עד מאד!¹⁴ אפשר ללמוד גם את זה וגם את זה. **אבל כמה שיותר קרוב לפשט זה מה שחשוב.**

"עמדת להם בעת צרתם"
יב. אי אפשר לומר "רק מה שיאמר רב פלוני וזהו זה!", לפעמים רב פלוני הסתפק על חנם¹⁵. הנה היום שמעתי קושיא שהקשה חכם אחד: **מדוע בחנוכה אומרים בעל הנסים: "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם", ואילו בפורים בימי מרדכי ואסתר כתוב: "ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, ולקלת את מחשבתו, והשבות לו וגמולו בראשו", למה לא כתוב גם שם: "עמדת להם בעת צרתם"? והוא עשה פירוש בדרך חריפות, אמר להם ש"עמדת להם בעת צרתם" זה לאפוקי מאותה המרשעת שמובאת במסכת סוכה (דף נ"ו ע"ב) שקראו לה מרים בת בילגה, (ממשפחת הכהנים שנקראים "בילגה", ומופיעים בדברי הימים-א' כ"ד י"ד), והיא מרדה בדרך אבותיה, ונישאה לסרדיוט אחד ("סרדיוט" פירושו קצין יוני)¹⁶, ובאה בזמן המלחמות של היונים יימח שם, והייתה בוטעת במזבח ואומרת לו: "לוקוס לוקוס, עד מתי אתה מכלה ממונם של ישראל, ואינך עומד להם בעת צרתם". לוקוס פירושו ביונית "זאב", והיא תיארה את המזבח כמו זאב, כי כל יום הוא אוכל קורבנות בוקר וערב, כבש אחד בבוקר וכבש אחד בערב, כמו זאב שטורף כבשים. "עד מתי אתה מכלה ממונם של ישראל, ואינך עומד להם בעת צרתם", וכאשר ראו אח"כ שניצחנו ברוך ה' את היונים, והחזרנו את הכל לבית המקדש - "ובאו בניך לדבר ביתך ופינו את היכלך", **תקנו לומר: "עמדת להם בעת צרתם", בניגוד למה שאמרה המרשעת הזאת.****

בחנוכה כבר הגיעו הצרות
יג. וזה פירוש יפה, אבל אני אמרתי פירוש אחר, שהוא פשוט יותר, **בחנוכה אנחנו אומרים "עמדת להם בעת צרתם", כי כבר הגיעו צרות.** הרי אלפי יהודים נאנסו ונהרגו כמו שהיה את המעשה עם חנה ושבעת בניה (שכתוב בספר יוסיופון (פרק י"ט) שהיה בזמן היוונים)¹⁷, וכי רק חנה ושבעת בניה נהרגו? הרי היו אלף איש נחבאים במערה מפני הגזרות של היונים, ואמרו להם: "תצאו, ותהיו כמונו", וענו להם: אנחנו לא נצא מכאן כי שבת היום, ושרפו אותם, וככה נשרפו במערה אלף איש ואשה! ומי יודע כמה בין הגאון לענוה 64 דרגות (זהו 8 כפול 8), צריך שיהיה לתלמיד חכם דרגה אחת של גאון כדי לכבד את התורה שלו, ו-63 דרגות כולם ענוה. וזהו אחד משמונה שבשמיניית - אחד מ-64, קצת גאון בשביל כבוד התורה. לכן אוצר גאוני ספרד זה ראשי תיבות: אג"ס - אג"ס - אחד מתוך 64 גאון, והשאר ענוה. על מה אדם מתגאה? הכל הבל וריק.
יד. הגאון יעב"ץ למד גם בזה מדרך הספרדים, אבל לפעמים הוא "משתכנז" מעט... ועושה קצת פלפולים.
טו. פעם אחת הגאון בעל נודע ביהודה מצא בפירוש המשנה לרמב"ם (פ"ה דשקלים) שכתב "סכין" כמה פעמים באותו קטע, ואין עניין כל כך לסכין באותו ענין, כי הגמרא לא אמרה סכין. והוא פלפל והסביר את הרמב"ם, ובא הרב קאפא ע"ה באחד מהמאמרים שלו ואמר שלא היה כתוב סכין, אלא הרמב"ם בפירוש המשנה כתב "שכין", והתכוון לומר "ספק ספקא", כי בערבית "ספק" נקרא "שך", וא"כ שתי ספקות זה "שכין"... אבל המתרגם תירגם "סכין", מה נעשה לו? (הרמב"ם כתב באותיות עבריות בשפה ערבית שכין בש"ן, והמתרגם אמר שזה סכין ומצאנו דבר כזה במשלי, כתוב שם: "ושמת שכין בלוער" (משלי כ"ג ב'). "שכין" בש"ן שמאלית. ולכן חשב שהרמב"ם התכוון לסכין בסמך, והסכין הזה בלבד את כל הלומדים. עד ימינו - 700 שנה - לא הבינו מה שהרמב"ם כתב. **לפעמים השערה נכונה ואמתית היא למעלה מכל הקושיות, כולם הבליים. צריך לחפש את האמת. ואם אתה רואה פרוש דחוק וחרף, אל תקבל אותו, כי: "לפום חורפא שבשטא" (ב"מ דף צ"ו ע"ב).**
טז. פעם כתב בעל תפארת ישראל בחידושיו על מסכת עבודה זרה שנדפסו בש"ס וילנא (לא מצאתי כעת), ש"סרדיוט" זה נוטריקון: שר הדיוט. הוא נראה שר, אבל באמת הוא הדיוט ולא שווה כלום...
יז. פעם כשהיינו ילדים, עשו בבית ספר "אור תורה" מחזה שחנה הייתה עם שבעת בניה, ואמר להם להשתחוו ללפסל, ואמרו לו התורה אמרה, ולא רצו וכו'. **ורבי צמח** שיהיה בריא סיפר לבאבא, **ואבא ע"ה** אמר לו: מה פתאום עשו את זה בחנוכה, הגמרא בגיטין (דף נ"ז ע"ב) מספרת שהרומאים עשו את זה. אלא הם כנראה סמכו על יוסף בן גוריון שמספר בספר "וסיפון" שהסיפור של חנה ושבעת בניה היה בזמן היונים. (אבא לא אמר שלקחו מיוסיפון, רק שזה נגה הגמרא שאומרת שזה קשור לתשעה באב ושם צריך לספר על חנה ושבעת בניה, ובאמת בליל תשעה באב אומרים בחו"ל קינה בערבית על חנה ושבעת בניה). ואחרי שנים, ראיתי שהיעב"ץ בהגהותיו לגיטין (שם) אומר שהסיפור הזה מופיע ביוסיפון בימי היונים, כלומר זה קרה בימי היונים והגמרא העבירה אותו לרומאים, לפעמים קורה שיש אגדות שונות.

לזכותו. וככה תמיד היו עושים. לפני מאתיים שנה היו גבירים עשירים אדירים בתונס, וכל גביר היה לו חדר בבית מלא ספרים והיה מושיב רב בבית שלו שילמד בו כל היום לזכותו, והיה נותן לו משכורת מכובדת, וככה חיו כמה תלמידי חכמים, וחיברו כמה וכמה ספרים¹².

גאוני ספרד וגאוני אשכנז
יא. אנחנו לומדים גמרא קידושין, ויש לנו ספר שנקרא "אוצר גאוני ספרד"¹³, וגם **12.** פעם סיפר לי מישהו שהראה לרב יוסף בוקסבוים ז"ל ספר של רבי יהודה ג'אר (נדמה לי מונדי ה'), ואמר לו: מורי ורבי רבי יחזקאל אברמסקי אמר לי שרבי יהודה ג'אר יודע ללמוד. אמרתי לו: הוא לא צריך הסכמה של רבי יחזקאל אברמסקי, עוד בימי הגיע ספרו לאשכנזים, ויש לו הסכמה נפלאה של הרב אפרים זלמן מרגליות (מחבר ספר בית אפרים ושערי אפרים) שמשבח את הספר הזה. וכי אנחנו צריכים כל דבר ודבר לבדוק מה אומרים עלינו האשכנזים? אם אומרים שאנחנו יודעים ללמוד - תודה רבה. ואם הם אומרים שאנחנו לא יודעים ללמוד - מסכנים אנחנו?! "אבל אשמים אנחנו" (בראשית מ"ב כ"א). תפסיקו את הרגשת הנחיתות הזאת! אנחנו יודעים ללמוד! (מי זה אנחנו? לא אני, אלא כל הספרדים יודעים). דורי דורות הם למדו, לא נשארו בטלנים, רק שלא למדו בחריפות אלא בפשטות.
13. אמרתי לתלמידי שהספרדים ענוים, וכתוב בגמרא (סוטה דף ה' ע"א) שתלמיד חכם צריך שיהיה בו גאון אחד משמונה שבשמיניית, והרמב"ם (בפיה"מ אבות פ"ד מ"ג) מפרש, שאם היה

דייני תשפ"א כבר שועטים לבתי הדין

**הכשרת דיינים
ב-4 שנים בלבד!**

תחילת:
 בחוקם להשיא את עולמם הדיינים לאחריהם. זה הונח על ידי האגודה להכשרת דיינים בתחום מספר זה, שכבר ארבע שנות השקעה בלבד, שלרן שול הסגן הכהן והיועץ והיועץ בעתידים, תפארת מספר גם אתה את כתיבת הדין, כדין מוביל מסעם הרבנות הראשית לישראל.
סדרי הלימוד:
 שנה א'- חרם א', שנה ב'- חרם ב', שנה ג'- חרם ג', שנה ד'- חרם ד', שנה ה'- חרם ה'.
זמני הלימוד:
 מפגש לימוד עיון שבועי, בשעות הערב.
ג. אז פלא שתבחר "עתידיים"?

לבעלי תעודת הוראה התעודה מקנה דריגת אקדמי M.A 55 קודות

מוחלים | שוחטים | סוענים רבניים | משפצי תפילין | משגיחי כשרות | מגיחי סתם | מדריכי חתנים

מוקד ארצי: 1700-72-13-13

פתיל תפילת, מצוות ציצית בשלמות!

מרן שר התורה הגר"ה שליט"א

הורה לח"א בזה"ל: (מוסרט) "אז איר האלט אז איר ווייסט ברור, זענט איר מחויב צו עס אנצוטאן" (אם אתה אווזו שזה ברור, אז אתה מחויב ללבוש).

ג.ב. לאחרים השואלים הורה באופן שונה

עדיין מסתפק? הקצת עכשיו וקבל קצת נאשון ספסוד משמעותי!

קו הגבלה - קו מילוי ושימור

0799-1000-65

וזכרתם ראי - זכירה - שיה

מקץ שנתיים ימים ופרעה חולם" (שם מ"א א'). אבל סוף סוף איך נודע לפרעה שיש פותר חלומות שנמצא בבית הכלא? בזכות המלים האלה שאמרנו.

איפה הרב הזה שכל ערב אומר לי "ערב טוב"?

טו. לכן אדם צריך שדעתו תהיה מעורבת עם הבריות, ומעשה היה בימינו בחבר שוחטים שהיו בחוץ לארץ והיו שם עובדים ערבים (שהם היו מעבידים גופות הבהמות), והנה ראש השוחטים בכל ערב לפני שהיה הולך, היה אומר לגוי הממונה שם "שלום ולילה טוב", וככה היה נוהג בכל יום. ויום אחד השוחט הזה נכנס לאיזה מקרר ענק במפעל, והמקרר נסגר עליו, ואף אחד לא היה יודע. והוא היה צועק ובוכה, ואף אחד לא שמע, היה צריך לכתוב צוואה בתוך המקרר... מה יעשה?! אבל הגוי אמר: איפה הרב הזה שכל ערב אומר לי "ערב טוב"? הלך לחפש אותו, ועבר ליד המקרר ושמע צעקות, והבין שיש שם בן אדם, ופתח את המקרר ומצא אותו. עוד כמה שעות היה הולך, ומחר היו באים ומוציאים רק עור ועצמות. ובזכות שהיה שואל בשלומו בכל יום ניצל ממוות.

ארבעה טורי אבן וטור

טז. וכתוב בספר הזורעים בדמעה, שפעם בא מישהו לחפש רב לעיירה שלו, והלך לראש ישיבה וביקש ממנו: תביא לי תלמיד חכם שיכול לשמש לנו כרב. והרב אמר לו: הנה יש לך את פלוני, הוא בקי בארבעה טורים - אורח חיים, יורה דעה, אבן העזר וחושן משפט. ובא לו תלמיד אחר ואמר לו: הרב, הרי אני בקי יותר ממנו, א"כ מדוע נתת לו ולא לי? ענה לו הרב, הוא בקי גם "בטור החמישי", שאל אותו מה זה "הטור החמישי"? ענה לו הרב: זה "שערי דמעה לא ננעלו" (ברכות דף ל"ב ע"ב), אמר לו מה

יהודים הלכו במלחמות האלה, וכמה התייוונו והלכו בחושך ובאפלה, וזהו: "עמדת להם בעת צרתם" - כי הם היו בצרה ועמדת להם. אבל בימי מרדכי ואסתר זה אחרת לגמרי, כי בכלל לא הייתה צרה, אלא המן שלח אגרות ממקום למקום, ומרדכי ידע את כל אשר נעשה" (אסתר ד' א'), וגזר שלשה ימים תענית, ובליל פסח - "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" (שם ו' א') והמדרש אומר (ראה אסתר רבה פרשה ט' פ"א ד') שנדדה שנת מלכו של עולם, כי שמע הקב"ה שישיראל לא אומרים "הא לחמא עניא", ולא אוכלים מצות, ולא אוכלים שום דבר (ומה שלא אוכלים פסח זה מובן כי נמצאים בגלות לאחר החורבן, אבל מה יש להם שלא אוכלים מצה ומרור), אלא רק בוכים ובוכים. מה קרה כאן? "ומה קול הצאן הזה באזני" (ש"א ט"ו י"ד)? אמר לו המלאך מיכאל: זה הקול של בניך הקטנים שמחר המן לוקח אותם להריגה, אמר הקב"ה: ככה? תביא את הגזירה, וקרע אותה. ובאותו לילה אחשוורוש לא היה יכול לישון, חלם כל מיני חלומות נוראים, שהמן רוצה להרוג אותו, ורוצה לקחת את אסתר לאשה, ופתאום הוא שומע דפיקות על הדלת בשעה שלוש בבוקר, שאל את משרתו: מי זה? אמרו לו: זה "הבאשה" (הפחה), המן הנכבד. צויה עליהם: תגידו לו שיכנס - "הנה המן עומד בחצר, ויאמר המלך יבוא!" (אסתר ו' ה'), והמלך מסתכל עליו ורואה שאין בידו לא חרב ולא שום דבר, יש לו רק "שומרי ראש"... ושואל אותו: "מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו" (שם פסוק ו')? והמן אמר בליבו: למי יחפוץ המלך לעשות כבוד? רק לי. והוא אמר: יביאו לבוש מלכות וכתר וכי, אמר המלך: אוי ואבוי לך, אתה רוצה את הכתר שלי?! "מחר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי" (שם פסוק י"ז).¹⁶ א"כ הגזירה לא התקיימה בכלל. וזה מה שאומרים "הפרת את עצמו וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ", זה מה שהיה. ואילו בחשמונאים זה אחרת, הרבה נהרגו, הרבה התייוונו, הרבה ברחו, זה תירוץ פשוט.

שתהא דעתו מעורבת עם הבריות

יד. רואים כאן בפרשה דבר נפלא מאד. שיוסף הצדיק עלה לגדולה בזכות ארבע מלים ששאל לשר המשקים ושר האופים: "מדוע פניכם רעים היום?" (בראשית מ' ז'), מיהו אחר לא היה אכפת לו, וכי הוא מאושר? הרי הוא כבר בכלל עשר שנים, ובשנה האחרונה הגיעו שני השרים המכשפים האלה, וכי הוא צריך לשאול אותם מדוע פניכם רעים היום? אלא מכאן לומדים שחייב אדם שתהיה דעתו מעורבת עם הבריות, אתה רואה חברים לבית האסורים עצובים (גם אלה חברים...), תשאל אותם: מה קרה היום, למה אתם עצובים ככה? ובזכות המלים האלה יוסף עלה לגדולה, שהרי ענו לו "חלום חלמנו" (שם פסוק ח'), ואמר להם: "הלא לאלוקים פתרונים ספרו נא לי" (שם), וספרו לו והוא פתר להם נכון, זה ככה וזה ככה¹⁹, וככה קרה בדיוק. אבל החמור הזה שר המשקים שכח. והמדרש אומר (בראשית רבה פרשה פ"ח פ"א פ"א ד') שהוא לא שכח מסכן, אלא הוא עשה לעצמו סימן, מחר אני הולך לפרעה ואספר לו על פותר החלומות הזה שנמצא בכלל, והיה לוקח את המטפחת שלו ועושה בה קשר לסימן²⁰, ובא השטן ופתח את אותם קשרים. ולמה? כי יוסף אמר "כי אם זכרתני אתך והזכרתני לפני פרעה" (שם י"ד), ובגלל שאמר "זכרתני והזכרתני", זה מראה כביכול שכח שיש בורא עולם (אפילו שהוא לא שכח באמת, אלא הוא אמר אני מדבר עם גוי, אז אני אומר לו "זכרתני והזכרתני"), ולכן הוא חיכה עוד שנתיים - "ויהי

18. ואמרת רמז: "קח את הלבוש ואת הסוס" - ראשי תיבות: קאהה. המן אמר לו אני עייף, קמתי מהשינה מוקדם בשביל לדבר עם המלך, ופתאום אתה אומר לי קח את הלבוש והסוס ועשה כן למרדכי? אמר לו המלך אין בעיה, תקח קאהה - קפה, תשתה ותתעורר...
19. ולא תאמר שפתר להם רק לטובה, כמו שבחוץ לארץ אם אדם אומר שחלם חלום, אומרים לו: כיר ושלום ומליח - "טוב ושלום וטובה", "הכל יהיה טוב", "חלמא טבא חזית". אבל יוסף אמר להם: אתה חלמת ככה, הפירוש יהיה ככה, ואילו אתה חלמת אחרת, ולכן יתחכו לו את הראש.
20. ככה נהגו בתנוס, שמי שמע משהו שצריך להעביר אותו למשהו אחר, והוא חושש שמא ישכח, מה היה עושה? לוקח את הממחטה שלו ועושה בה קשר. וכאשר היה רואה את הקשר היה נזכר, היה אומר לעצמו מה זה הקשר הזה? וככה היה נזכר.

נותנים לך? תהיה!

צריזים מקדימים וזכוכים!

אמנות יקרות ערך
מקדימים לרכוש כרטיסים.
חבילות כרטיסים
משתלמות באיחוד!
אז למה אתה מחכה?

אני רוצה לזכות עוד היום <
08-6727523

התקשרו או שלחו הודעה למספר זה
באתר www.yhr.org.il · בנדרים פלוס

רכב חדש מהניילונים:

יש לך מה לעשות עם זה?

ס"א), ועל פי הרב חיד"א בפירושו על מסכת סופרים (פ"ה"ח), ועל פי היעב"ץ בלוח ארש (סימן ק"פ), ועל פי רבי יוסף חיים (ברב פעלים ח"ד ח"א"ח ס' ל"א וכן איש חי ש"א פרשת וישב הלכות חנוכה אות כ"ה). למה חשמונאי? כי אם תאמר חשמונאי ובניו, יש אומרים שחשמונאי זה אחד השמות. מתתיה יש לו שני שמות: מתתיה וחשמונאי. אבל א"כ למה אומרים מתתיה כהן גדול חשמונאי, ותיבת חשמונאי באה אחרי כהן גדול, היה צריך להגיד "מתתיה חשמונאי כהן גדול". ואם תאמר שהיו שני אנשים אחד שמו מתתיה ואחד שמו חשמונאי²⁴. גם זה לא נכון. למה? כי אתה אומר ובניו, מה זה ובניו? ובניהם צריך לומר, וכי הבנים של מתתיה - יהודה המכבי ושמעון ויוחנן לא נזכרו? יהודה המכבי עשה כמעט את כל המלחמות ונזכרו רק חשמונאי ובניו?! ומי זה חשמונאי? לא יודעים. לכן צריך לומר ש"חשמונאי" זה שם תואר של הכהן גדול, כהן גדול חשמונאי - מזרע החשמונאים. [ולכן צריך לומר חשמונאי בחיריק כמו "אתיו חשמנים" (תהלים ס"ח ל"ב)]. וראיתי צילום מסיודור כתב יד מאיטליה משנת ה' אלפים ר"ל (זאת אומרת לפני חמש מאות חמשים ואחת שנה) שכתוב שם חשמונאי האל"ף חיריק, ולכן אנחנו נוהגים לומר האל"ף בחיריק.

הכוונה, שהוא יודע לבכות?! אמר לו לא, אלא דמע"ה ראשי תיבות: דעתו מעורבת עם הבריות... הוא יכול לקבל אנשים בשמחה ובסבר פנים יפות, ואם אדם מצטער הוא מצטער אתו. כמו שהרב עובדיה ע"ה, אם היה שומע מישהו שמספר לו צרה שעוברת עליו, היה מתחיל לבכות אתו²¹. אדם צריך להיות תמיד דעתו מעורבת עם הבריות, להבין אותם, גם אם אינו יכול לעזור להם²².

'על' בתפלה ועל' בברכת המזון

יז. אנחנו אומרים "על הנסים" בתפלה, ובברכת המזון אומרים "ועל הנסים". מה ההבדל בתפלה אומרים "על הנסים" כי הפסקנו לפני כן: "על חיינו המסורים בידיך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסוך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהריים. הטוב! כי לא כלור רחמך, המרחם! כי לא תמו חסדיך. כי מעולם קיינו לך. על הנסים". אי אפשר לומר ש"על" חוזר למעלה, כי הפסקנו באמצע. אבל בברכת המזון אין הפסקה, כי אומרים: "ועל בריכתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנו, ועל חוקי רצונך שהודעתנו, ועל חיים שחוננתו ועל המזון שאתה זן ומפרנס אותנו. ועל הנסים". לכן בברכת המזון אומרים ועל, ובתפלה אומרים על. ובזה הרווחנו קושיא שהקשה רבי יעקב חיים סופר הי"ו על המשנה ברורה. המשנה ברורה כתב לומר ועל הנסים גם בתפלה (סי' תרפ"ב סק"א). והוא הקשה שבכל התלמוד כתוב "על הנסים" בלי וא"ו, ואין הוא משנה דבר כזה²³? אבל לפי ההכרעה שאמרנו זה מתוך הכל. הגמרא אומרת על הנסים כי בתפלה אומרים על הנסים, אבל בברכת המזון אומרים ועל הנסים.

ניקוד "חשמונאי"

יח. אומרים חשמונאי (האל"ף בחיריק), ככה אנחנו נוהגים על פי הפרי חדש (סי' תרפ"ב

"מסרת גבורים"
 יט. "מסרת גבורים" צריך לומר בלי דגש בגימ'ל. למה? כי הקמץ של "ומסרת" מושך אחריו אות ה"א, כמו "ראותך פני" (שמות י"ח"ג) שהפ"ה רפויה. והיום שכחו את הגימ'ל הרפויה, צריך להחזיר אותה, לא להתבייש בה. ומי שלא יודע לומר גימ'ל, תגיד לו שיקח תינוק ויאמר לו שיגיד ראש ויגיד לך גאש (בגימ'ל רפויה). הנה התינוק יודע להגיד גימ'ל יותר טוב ממך... צריך לבטא גימ'ל רפויה, ככה מוכח מכל הראשונים שככה הם בטאו. גם האשכנזים לפני ארבע מאות שנה ככה היו מבטאים. לכן אדם צריך לשמור על המסורת ולא להתבייש בה, ולעשות כל דבר ודבר כמו שצריך. וה' יתברך יזכה אותנו שיהיה לנו חת חנוכה שמח, וכל הגזירות האלה שגוזרים עלינו היוונים והמתיוונים שיסופו מן העולם, ונזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו אמן ואמן.

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל שומעי השיעור, בלוויין ובדיו, או שקוראים אותו בעלון בית נאמן, ה' יתברך יתן להם בריאות איתנה והצלחה רבה, אורך ימים ושנות חיים, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

24. יש גם דעה כזאת, ויש לזה ראייה במגילה (דף י"א ע"א) ששמעע שיש שני אנשים - חשמונאי לבד ומתתיה לבד.

21. כשבא אביו של גלעד שליט (השם שלו נועם), ואמר לו שהבן שלו נחטף ע"י המחבלים, היה הרב בוכה אתו, ומעודד ומחבק אותו, ואח"כ כאשר שוחרר בחסדי השם אחרי ארבע שנים שחשבו שאין מה לעשות אתו, אמר אביו: הראשון שאני מספר לו זה הרב עובדיה. למה? כי כל ראשי הממשלה, כל ה"גדוילים" במרכאות... אף אחד לא התייחס ברצינות, רק אמרו "נשתדל ונשתדל". אבל הרב עובדיה בכה אתו, הוא הרגיש את ההרגשה שלי, לכן מגיע לו.

22. יש שאלות של ממוזרות שאין אפשרות לעזור, אבל צריך לנחם ולעודד אותם, לומר להם אולי אפשר להתנחם בצורה כזאת וכזאת, הממזר יקח גירות (אה"ע סי' ד' סעיף כ"ב) וכדומה.

23. והיה אחד חכם בעיניו שאמר מסתמא המשנה ברורה חזר בו למעלה בשמים. אין אתה יודע שחזר בו? כי מסתמא לא נחא ליה לשנות גירסת הספרים. אז כאן כתב לומר ועל הנסים, אבל כשעלה לגן עדן אמר לא, טעיתי. אבל אין לו פקס לשלוח מהעולם הבא לכאן ונשאר הדברים במשנה ברורה... אז השיב עליו חכם אחר בספר "ואל תטוש תורת אמן" (עמ' ר"ג), אמר לו, כל דבר שנמצא בספר תגיד שאולי חזר בו בעולם הבא?! מה הטירוף הזה?!

101

ברכת כהנים

ברכת כהנים היא לא מהו
איתה רובה
לפסס.

רכוש הזה היוות כרטיסים אשתלוח.
ותזכה בזה ובהא!!

לכבוד אחי ורעי אוהבי התורה שלום רב!

השנה ימלא מאה ועשרים שנה ללידתו של מר זקני מוה' הגאון רבי חיים ח' הויטה הכהן זצ"ל רבה של גרדבא ואגפיה. והנה כל שנה ביום י' שבט יום הילולתו לא של מוה' הסבא קדישא היו באים מקצו ארץ קרובים והחוקים להשתתף בהילולא, וזוכים להיות שותפים בהחזקת מוסדותינו הקדושים "הכמת רחמים" אשר חוקנו על ידי רב אחאי נאון רבי חיים כהן זצ"ל ע"ש סבא קדישא אשר כוללים מעונות ונני ילדים, מדרשיות ישיבה וכולל אברכים, מכוון "אורח צדיקים" להוצאת כתבי רבותינו הקדושים ובכלל זה הדפסת והפצת עלון "בית נאמן" שיעודו השבועי של פאר הדור מוה' רבנו מאיר מאוז שליט"א בכנאות אלה עותקים.

הרינו מודה לכם על עזרתכם ותמיכתכם במוסדות התורה והחסד שלנו במשך כל השנה, ובמקבץ על העתיד שתזכו להמשיך להיות שותפים בתורה בהחזקת המוסדות, וכל התורמים והמסייעים זכות סבי הקדוש תגן עליהם אלה המגן, ויזכו לרפואה שלימה לפרנסה טובה ומיומנת, זוגים הגונים ורוע של קיימא ולכל הישועות אמן.

המ"ח בברכת כהנים
ואהבה רבה
הרב הנאול כהן

דבר ראש המוסדות
הגאון הרב חננאל כהן שליט"א

08-6727523

אתקשרו או שלחו הודעה למספר זה
באתר: www.yhr.org.il · בנדרים פלוס

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעוריו של רבנו מן ראש הישיבה שליט"א
לע"נ גאולה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

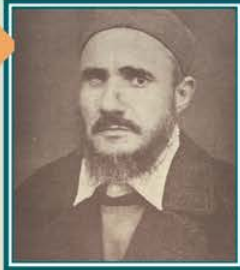

גליון
193

אי בתאונה?

תשובה ניתן לענות בקו בית נאמן
079-9270505 שולוחה 22. נא לשלוח
התשובות עד יום ראשון בערב
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס (חובה
לציין שם וכתובת בצורה ברורה)

עורך: הרב ר' שמואל עידאן שליט"א

למען תספור

"כתב לך את שם היום את עצם היום הזה"

תענית עשרה בטבת היא התענית הראשונה מפל התעניות, כי בתחלה עשו מצור ואחר כך נבקעה העיר בשבעה עשר בתמוז, ואחר כך נשרף בית המקדש בתשעה באב (ויש אומרים שבית ראשון נשרף בא' באב), ואחר כך צום גדליה, ואחר כך תענית אסתר. זה הסדר שלהם. ולכן היא תמורה מפל התעניות, מה החומרא שלה? כתב רבנו אבנדרהם (דף ס"ט עמוד א') ששאלו אם היא היתה חלה ביום שבת היינו צמים. איך הוא הגיע לזה? כתוב בספר חזקוני (פרק כ"ד פסוק ב') לגבי עשרה בטבת: "כן אדם כתב לך את שם היום את עצם היום הזה", וביום הפסחים גם כן כתוב "בעצם" (ויקרא פרק כ"ג פסוק כ"ח), אז כמו שיום הפסחים דוחה את השבת ככה הדין בעשרה בטבת. ואפילו שלמעשה עשרה בטבת לעולם לא יחול בשבת (שהרי ראש חודש טבת יכול לחול רק בחמשה ימים מהשבוע בימי אבגד"ו (כמו שכתב מרן בשלחן ערוך סימן תכ"ח סעיף ב'), וכן ששערה בטבת זה הפרש של יומים מהיום שבשבע שקל בו ראש חודש, אם כן לעולם הוא לא יחול בשבת). אלא כגון האבנדרהם "אלו" הוא היה חל בשבת היינו צמים אותו. אבל מצאנו בו דבר שאין בכל התעניות, שלפעמים הוא חל

ביום ששי [כמו השנה] וצמים, ומתי אוכלים? אחרי תפלת ערבית שכבר יצאו הפוככים, ואם כן יוצא שצמים מעט בשבת, וזה מראה לנו שהיום הזה הוא חמור. (גליון 45 אות ג').

הלכה נאמנה

יש נוהגים להתענות בערב ראש חודש. ואם המולד בערב ראש חודש בשעות הבקר, לא מתענים באותו היום אלא יום לפני כן. לכן מי שנוהג להתענות יראה מתי המולד, אם הוא בערב ראש חודש אחר הצהריים יכול להתענות, כיון שעבר רבו בתענית ימשיך את זה. ואם הוא בשעות הבקר, יתענה יום לפני כן. ויש מי שכתב שבארבעה חודשים לא מתענים בערב ראש חודש, וסימנם: חסא"ת - חשון, בגלל שלא מתענים בתשרי, טבת, בגלל חנכה. איך, בגלל חודש ניסן. תשרי, יש מתענים בערב ראש השנה, אבל אין אומרים ודאי ולא סדר "יום כפור קטן" [סדר סליחות לערב ראש חודש]. ראיתי את הרמז הזה בספר "ראשי חודשים כהלכתן" (בהספמת הגר"ש דבליצקי שם). וימי שקם בבקר מקדם בערב ראש חודש, יראה את המולד, אם כבר הגיע לא יאמר תקון חצות אלא רק תקון לאה, ואם עוד לא הגיע יאמר תקון רחל ותקון לאה. (גליון 191 אות ד').

חיבה

ו' נוספת ו'ו' חסרה

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי. תשובות ניתן לענות בקו בית נאמן
079-9270505 שולוחה 21 (חובה לציין שם וכתובת בצורה ברורה)
נא לשלוח התשובות עד יום ראשון בערב

פרסון משכיל קורא:

מתוך חידה: אחרי חג אומר תורת. אחרי שהדליק נר אחד אומר "תורת הלל". חובה: מיכאל אהרן דודש

ידע ידע

השעה לתת ר"ף? הרמב"ם (פ"ו מהלכות קידוש החדש ה"ב) פותב שהמספר הזה יכול להתחלק להרבה אפנים: לשנים, לשלוש, לארבע, לחמש, לשש, לשמונה, לתשע, לעשר, לשנים עשר, לחמש עשרה, לשמונה עשרה, לעשרים, לעשרים וארבע, ועוד (אבל שבע הוא מספר קשה ולא מיוך להתחלק, ואם תחלק אלו וישמונים על שבע יצא לך שבור). ולכאורה קשה על הרמב"ם, שהרי יש מספר קטן מזה שלוש מאות ושתים, והוא גם מתחלק על כלם, וכמו שכתב המפרש של הלכות קידוש החדש (פרק י"א ה"ו), כי הוא מתחלק לשנים, לשלוש, לארבע, לחמש, לשש, לשמונה, לתשע, לעשר, לשנים עשרה, ועוד. ואם כן למה כאן הגדילו את החשבון לתת ר"ף? הגר"א (בביאורו לשלחן ערוך סוף הלכות ראש חודש)

כתב באור יפה לחלקה זו). (גליון 191 אות ה').
ג. בט' בטבת לפני מאה ושלשים ואחת שנים (בשנת תר"ך). נפטר מורנו ורבנו הגאון רבי ישועה בסיס זצ"ל, שהיה רב גדול בתנאים ומפרסם מאד, וכל חכמי פפון אפריקה היו מכבדים אותו בהערצה רבה. יש ספר שכתב חכם ממרוקו ואמר עליו: "אין כמוהו בכל חכמי פפון אפריקה" (ראה בספר מגדולי ישראל חלק א' עמוד ש"ב). ובאותו היום שהוא נפטר, יהודי תונס צמו (ואכלו רק בערב), ולמחרת צמו גם צום עשרה בטבת. (גליון 45 אות ג').

ד. הן איש חי (שנה ראשונה פרשת חיי שרה) מדבר על הלכות תפלין, ומביא שם (באות א') מדרש פליאה: "אין מניחין תפלין אלא בשבת". ואומר שרבנו שמשון מאוסטרופולי (בלקוטי שושנים שלו שבסוף ספר קרנים) פרש פרוש בזה. אבל רבי עקיבא איגר פרש שהמלה "בשבת" זה ראשי תבות "במקום שער במקום תפוח", כלומר שתפלין של ראש מניחים במקום שער ולא במצח, ותפלין של יד מניחים במקום תפוח כלומר בקברת. ומה פרש רבנו שמשון? הוא באר על פי דברי הסור (חלק אורח חיים סימן ל"ח) שילך שמתחיל להניח תפלין צריך להיות בקי קצת בלמוד תורה נביאים וכתובים, בתורה ב-בספר בראשית, ובנביאים - בספר שמואל, ובכתובים - בספר תהלים, אז החכם הזה לקח ראשי תבות של המלים שמואל בראשית תהלים, שזה יוצא "שבת", ופרש כך: "אין מניחין תפלין אלא בשבת". (ומדרש פליאה זה אינו באמת מדרש, אלא הוא מאמר שכתבו רבנו שמשון הנ"ל). (גליון 88 אותיות ח"ו וי"ט).

א. בפרשת השבוע יש דבר יפה מאד. כאשר ראו השבטים את הפסוף שלהם: "ויאמר אל אחיו השוב כספי וגם היה באמתחתי ויצא לבם ויחדו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלקים לנו" (בראשית מ"ב כ"ח), ואווקלוס אומר: "ויפק מדע לבהון" [ראה להלן]. כי הקשה לו איך יתכן שיצא לבם? וגם אם ככה אז איך אחר כך כתוב ויחדו ויאמרו? הרי אם יצא לבם אז כבר מתו, כי מי שמורידים לו את הלב איך יכול לחיות?! ולכן הוא פרש שיצא המדע של הלב. אבל אפשר לפרש את הפסוק כפשוטו, כי כשאדם מפחד הוא מדבר מסים אז הלב שלו דופק חזק, וזה כאלו הלב שלו רוצה לצאת מהגוף החוצה, ולכן כתוב "ויצא לבם". התאור של התורה כל כך מדקדק, ואותו דבר בפסוק: "פתחתני אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו" (שיר השירים ה' ו'), מה זה "נפשי יצאה", הרי אחר כך כתוב "קראתיו ולא ענני" אז עדין חי? אלא הפננה על הגעגועים שהאדם מרגיש כאלו נפשו יוצאת ממנו. וכאשר אהנו מתגעגעים לקדוש ברוך הוא אז הוא מחזיר לנו בכפלי כפלים, ונותן לנו הרבה בריאות והרבה נחת והרבה שמחה, ונותן לנו רגע. (גליון 93 אות כ"ו).

ב. צריכים לדעת את החשבון של המולד. פעם בגלדיתי למדתי מסכת ראש השנה, ושאלתי את אבא זצ"ל איך אדע את התקופות האלה? אבל כל דבר שאני יכול ללמד לבד הוא לא רצה להגיד לי. ואמר לי: "יצא ח"ח - לעולם לא יח". לא הבנתי, חשבתי שמדבר אתי באידיש... אבל זה אחד הפללים בעבור שיש בין תקופה לתקופה תשעים ואחת יום ושבע שעות וחצי. אמרתי לו: אני לא מבין את זה. אמר לי: תקח ספר "שיירי דוד". לקחתי את הספר הזה, ולמדתי אותו כלו. ובמקומות שלא הבהנתי למדתי לאט לאט, וכתבתי עליו פרושים. והייתי בגלדיתי מכין לסבא זצ"ל את כל המולדות מתחלת השנה, ובכל פעם הוא היה מסתכל בלוח שכתבתי אם הגיע המולד או לא. חשבון המולד זה לא דבר מסבא, וקל מאד לדעת אותו. ובמידה אם יש לך את זמן המולד של החדש הקודם, כדי לדעת את המולד הבא תוסיף עליו א' י"ב תשצ"ג - יום אחד שנים עשרה שעות ושבע מאות תשעים ושלושה חלקים. למה שבע מאות תשעים ושלושה? כי כל שעה בעבור מחלקת לתת ר"ף - אלף ושמונים חלקים. (למה בעלי העבור חלקו את

בית נאמן

מתכנים לנוס?

הוא אחכה לכם בטיבוב!

זאת חנוכה יום המסוגל לניסים

רכשו עוד היום כרטיס הגרלה למוסדות חכמת רחמים
ותזכו ש-30 תלמידי חכמים יתפללו עליכם בציונו של הגאון
הצדיק רבי חיים כהן זצוק"ל מייסד המוסדות

זכרנו את יום הולדתו של
הגאון רבי חיים זצוק"ל?
שתפו אותנו
והשתפו בהגרלה

משרות בגדול!

רכב, תכשיטי יוקרה, משכורת לשנה,
ואז עשרות פרטים יקרי ערך.

אני רוצה לזכות עוד היום <
08-6727523

התקשרו או שלחו הודעה למספר זה
באתר <www.yhr.org.il> • בנדרים פלוס

מזל טוב! מקווה שתזכו!